

Сидоренко Роман

к.е.н., доцент

Луцький національний технічний університет

м. Луцьк

СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Згідно Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні» та П(С)БО № 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» фінансова звітність – це бухгалтерська звітність, що містить інформацію про фінансове становище, результати діяльності та рух грошових коштів підприємства за звітний період. Фінансова звітність повинна задовольняти потреби тих користувачів, які не можуть вимагати звітів складених з урахуванням їх конкретних інформаційних потреб.

Основою вимогою до інформації, яка надається зовнішнім користувачам, є її корисність. Корисність звітності досягається за умови дотримання наступних вимог до її складання:

- зрозумілість – інформація наведена в звітах повинна однозначно трактуватись і бути легкою до сприйняття;
- достовірність – показники, подані в звітах, повинні відповідати реальному стану активів і пасивів на певну дату чи доходів і витрат за певний проміжок часу щоб рішення, які будуть прийматись на їх основі були обґрунтованими;
- зіставленість – в звітах повинна бути можливість для порівняння показників за поточний період з аналогічними показниками минулого періоду;
- доречність – інформація, яка впливає на прийняття рішень користувачами, дає змогу вчасно оцінити минулі, теперішні та майбутні події, підтвердити та скоригувати їхні оцінки, зроблені у минулому;
- доступність – користувачі повинні мати вільний і однаковий для всіх категорій доступ до такої інформації.

Проте, розвиток економічних відносин, становить нові, більш розширені вимоги до фінансових звітів суб'єктів господарювання.

Перш за все, це стосується періодичності звітності і деталізації інформації в бланках, що заповнюються.

В п. 6 П(С)БО № 1 зазначається, що фінансова звітність повинна забезпечувати користувача інформацією щодо оцінки якості управління, оцінки здатності підприємства виконувати свої зобов'язання тощо. Але виконати поставлені завдання фінансова звітність, в тому вигляді в якому вона є на даний момент, не спроможна.

Наприклад, оцінювати якість управління лише на основі показників

СЕКЦІЯ 2

Актуальні питання обліку окремих об'єктів та проблеми впровадження міжнародних стандартів обліку і фінансової звітності

прибутковості підприємства (чи за допомогою інших показників наведених у звітах) не раціонально і не доречно, оскільки осторонь залишаються багато як фінансових, так і не фінансових показників. Оцінку здатності підприємства виконувати свої зобов'язання доцільно проводити в той момент часу коли власне користувача і цікавить така інформація, а проведення таких розрахунків на основі вже застарілої інформації (яка наводиться у фінансовій звітності) повністю знищує сенс такої роботи.

Використання звітів з квартальною періодикою формування вже не відповідає сучасним вимогам діяльності. Інформація в більшості випадків, після оприлюднення, є застарілою і подається постфактум. Вона відображає лише стан підприємства і результати його роботи на певну дату або за певний період. Зовнішній користувач не знає поточного фінансового стану підприємства і не може прийняти зваженого рішення на основі дійсних і обґрунтованих показників. Він може лише орієнтуючись на динаміку показників минулих періодів приймати рішення про ймовірність того, що тенденції будуть незмінні і реальний поточний стан суб'єкта господарювання знаходиться в межах незначних відхилень від прогнозованого на момент прийняття рішення. Тобто, зовнішній користувач ніколи не буде мати реальної поточної інформації про підприємство, оскільки навіть у момент отримання звітності вже існуватиме проміжок часу (близько 20 днів) між датою на яку дана звітність була сформована і датою оприлюднення інформації.

Сучасна фінансова звітність вже не є джерелом оперативної, а значить найбільш достовірної і необхідної інформації.

Різним категорія користувачів необхідна різна за своїм змістом інформація. Окрім того, для кожної категорії інформацію доцільно подавати у певному доступному для сприйняття вигляді, оскільки не всі користувачі мають спеціальну освіту і можуть розуміти порядок формування показників, джерела їх походження чи механізм розрахунку.

Окремо слід виділити і можливість впливу власників чи керівництва суб'єкта господарювання на формування показників фінансової звітності, тому важливою стає і вимога незалежності обліковців, які формують звіти, від впливу зовнішніх чи внутрішніх факторів.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» № 996-XIV від 16.07.1999 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.
2. Податковий кодекс України № 2755-VI від 2.12.2010р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.
3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку № 1 «Загальні

вимоги до фінансової звітності» затверджений наказом Міністерства фінансів України від 31.03.1999 р. № 87 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0391-99>.

Сибилева Ольга
преподаватель
Николаевский национальный университет им.В.О.Сухомлинского
г. Николаев

ВЗИМАНИЕ АКЦИЗНОГО НАЛОГА В УКРАИНЕ

Формой специфического акциза в Украине является акцизный налог (АН). Акцизный налог - это непрямой налог на отдельные товары (продукцию), определенные законом как подакцизные. В отличие от универсальных акцизов, АН взимается в зависимости от названия и вида товара. Особенности уплаты АН является то, что его перечисляют в бюджет в основном на одном этапе движения товаров. Из фискальной достаточности для бюджета АН уступает НДС, но одновременное существование объясняется необходимостью: 1) существование общего подхода к регулированию потребления тех или иных видов товаров; 2) уравнивания получения сверхприбылей по производству монопольных, высокорентабельных товаров; 3) привлечение дополнительных источников для формирования доходной части бюджета.

АН имеет преимущества по сравнению с НДС: 1) дифференцированный подход к налогообложению различных видов товаров; 2) подакцизные товары в основном не являются товарами первой необходимости; 3) потребляют подакцизные товары (кроме алкогольных и табачных изделий), как правило, зажиточные слои населения.

В ст. 215 Налогового кодекса Украины (НКУ) все подакцизные товары классифицируются по четырем группам: 1) спирт этиловый и другие спиртовые дистилляты, алкогольные напитки, пиво; 2) табачные изделия, табак и промышленные заменители табака; 3) нефтепродукты, сжиженный газ; 4) автомобили легковые, кузова к ним, прицепы и полуприцепы, мотоциклы.

Ставки налога являются едиными на всей территории Украины: адвалорные (ставки, установленные в процентах к стоимости товара); специфические (ставка удерживается с веса, объема, штуки товара);